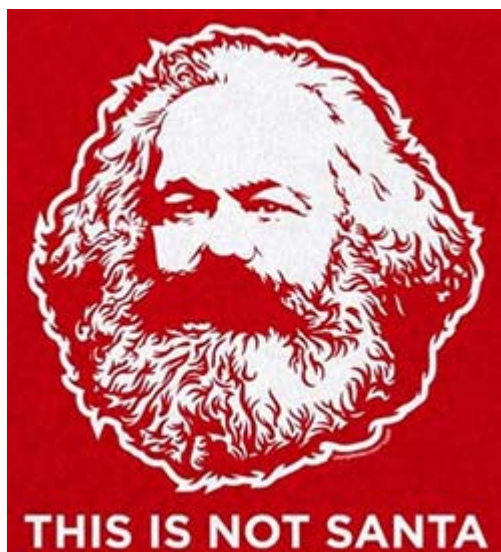

TACK FÖR I ÅR!

Så var Veckobladets 40:e årgång till ända. Men varför misströsta, om några veckor så är det 2015 och då fyller VB 40. Det är nåt visst med att vara tidskrift, jubileerna står som spön i backen.

Det har varit ett bra VB år, det brukar det bli när det är valår. Undrar om denna effekt håller i sig nu när vi skall ha val igen. Den som lever får se, på återseende den 16 januari 2015.
red

2015
*coming
soon*

VERNISSAGE

fredag den 12 december kl 16 - 18

MAGLE LILLA KYRKOGATA 2, LUND

Öppet tider: lördag 13 dec, söndag 14 dec kl 12 - 16
lördag 20 dec kl 12 - 16

[Affisch »](#)

FÖRSKOLEGHETTOT I S:T LARSPARKEN VÄXER! AV PER ALMÉN

Vid Utbildningsnämndens avslutande sammanträde för mandatperioden valde den avgående majoriteten att lika programmatiskt som tidigare säga ja till ännu några friskoleansökningar.

Det gällde två företag – Kids2Home och Bolaget Palmlunds i Helsingborg - som vill starta förskolor i S:t Larsparken. Kids2Home vill ha godkännande för att starta fem avdelningar med 65-70 barn med start i augusti 2015. Palmlunds en småbarnsavdelning med 15 barn och en syskongrupp om 30 barn med montesoripedagogik.

Barn- och skolnämnd Lunds stad avstyrker ansökningarna i sitt yttrande med hänvisning till att det i S:t Larsparken redan finns 8 friskoleavdelningar från fristående förskolor och den kommunala Källbystugans förskola som dessutom ska utökas med 3 avdelningar.

Utbildningsförvaltningen skriver i sitt yttrande "Upptagningsområdet kan av den anledningen vara för litet för ytterligare förskolor." Dessutom pekar man på att kommunens målsättning om 0,2 personal per barn i blandad åldersgrupp inte nås upp av Kids2 Home som anger 0,15 personal per barn som en miniminivå.

Trots detta valde en enad borgerlighet att vid den sista beslutspunkten vid nämndens sista sammanträde utnyttja sin utgående majoritet för att trumfa igenom ett godkännande av ansökningarna.

Våra invändningar om att här skapas ett friskoleghetto med omfattande bilburen avlämning- och hämtning av friskolebarn som följd som går stick i stäv mot kommunens miljömål väckte ingen reaktion på den borgerliga sidan.

En ideologisk förstockelse av borgerligt märke. Blå khmerer är kanske ingen helt missvisande beteckning.

Per Almén, ersättare för s i Utbildningsnämnden

PUSSELBITAR OM NAZISAMARBETE OCH REGISTRERING AV JUDAR

SKF:s affärer med Nazityskland

Min far och hans medhjälpare hade 1942 plundrat SKF:s förråd av kullager på Avenue de la Grande Armée och kört godset till sitt svartbörslager på Avenue Hoche... Det hedrar dem. Och jag älskar dem för det.

Patrick Modiano, Dora Bruder, s. 97.

Jude-registret

Han var van vid att myndigheterna placerade honom i en eller annan kategori, och han godtog det utan diskussion. Diversearbetare. F.d. österrikare. Fransk legionär. Icke misstänkt.

Krigsinvalid till 100 %. Arbetspliktig utlänning. Jude.

Dora Bruder, s.40. Familjen hamnade i förintelselägret Dachau

Björn Söder från Lund, Sverigedemokraterna, andre vice talman i riksdagen

"Det finns människor som tillhör den samiska och judiska nationen i Sverige. De kan fortfarande vara svenska medborgare och leva i Sverige." Fortfarande? Hur länge?

Kriminalvården ska registrera fångar som är svenska medborgare men vilkas föräldrar är födda utomlands, föreslår Sverigedemokraterna i en motion till riksdagen.

Sverigedemokraterna ökar till 16 procent i den senaste Novus-mätningen, offentliggjord 16/12

Anne-Marie Pålsson (M) påstår att varje sysselsatt betalar 20 000 i skatt per invandrare.

Sven Hugo Mattson visar 16/12 i Sydsvenskan att påståendet är felaktigt. Varför argumenterar Pålsson för SD-politiken?

Alliansbudget slår mot yttrandefriheten

Tidskriftsstödet på 19 miljoner skärs ned till 5 miljoner. Det är ett slag mot bland annat tidskriften Expo. Inte konstigt att Sverigedemokraterna stödde alliansbudgeten.

Riksdagsdebatt om nedskärningen torsdag 18/12.

EUROPAPARLAMENTET STÖDJER ERKÄNNANDET AV DEN

PALESTINSKA STATEN, ON, DEC 17, 2014

- Det är stort att Europaparlamentet idag gett sitt stöd till erkännandet av den Palestinska staten. Jag hoppas att detta har en positiv effekt på EU:s medlemsstaters agerande, säger Marita Ulvskog (S).

- Det är uppenbart att svenska regeringens modiga agerande att erkänna Palestina som stat har skapat ringar på vattnet. Nu ser vi flera länders parlament som uppmanar sina regeringar att göra samma sak, fortsätter Marita Ulvskog.

- Det momentum vi nu befinner oss i måste vi ta tillvara på för att skapa de bästa förutsättningarna för fredsamtal mellan två jämlika parter. Målet med erkännandet av Palestina är att bidra till att Israel och Palestina kan leva sida vid sida i fredlig samexistens, avslutar Marita Ulvskog (S), ledamot av Europaparlamentet.

INFÖR HELGEN AV LUCIFER

Försvarsdebatten är nu tillbaka på den normalnivå man minns från de senaste trettio åren. Politikerna har sagt att de kan tänka sig att öka på med en miljard, varpå militären och de s.k. försvarsvännerna säger att det räcker inte, det är håll i försvarets plånbok, det krävs väldigt mycket mer. Det är klart att det gör. Men när militären säger att det viktigaste av allt är tio ytterligare JAS-plan kan man inte ta dem på allvar. Inte luftvärn, inte fler piloter, inte helikoptrar, nej ytterligare tio JAS av ny modell. Under tiden står ett stort antal JAS och blir dammiga i bergrummen. Jag är i och för sig beredd att följa ÖB mycket långt beroende på hans förtroendegivande Hässleholmsdialekt, men där går gränsen.

Den nya moralismen

Jag är kanske överkänslig, men är det inte så att det håller på att sprida sig en sorts hycklande scoutmentalitet i politiken? Det är ingen måtta på de ständiga kraven på ursäkter för fullständigt normala politiska utfall. Man skulle t.ex. inte få häva ur sig att SD är nyfascister utan att styrka detta genom hänvisningar till definitioner i NE. Den viktigaste delen i skällsordet är ju "ny" – de har just hittat en ny, tidsenlig och valvinnande form för en gammal förkunnelse.

Och ta det här fallet med att S taktikröstade på SD som motförslag för att slippa se att den borgerliga budgeten skulle gälla i Region Skåne. En klassisk manöver som mycket riktigt kritiserades från den socialdemokratiska partisekreteraren. Så får man inte göra tyckte man där. Men visst får man det. Det har folk gjort i parlamentariska församlingar i alla år. Vad är det för Ny Moral som ska gälla? Det verkar som de vill se politik som en hobby för gentlemän, med sportsmanship som överordnad etik.

I vänsterpartiet gäller sedan ett antal år att man inte får nämna sådana egenskaper hos personer som kan anses vara negativa när man diskuterar kandidater vid personval. Mitt intryck är att sådana negativa egenskaper ändå lurar under debattens yta för den halva av församlingen som känner till dem, medan den andra halvan sitter där och tar ställning baserad på alla de lovord som strös fritt. Det ger det hela en anstrykning av organiserat hyckleri och ibland blir resultatet riktigt dåligt för den gemensamma saken.

Jag är säker på att bli hårt kritiserad på denna punkt Ingen vill väl se att personvalsomröstningar blir till pajkastningar och den risken finns naturligtvis. Men risken är värd att tas för uppriktighetens och tydlighetens skull.

Vi vann

Visst måste man gratulera Cuba till att ha vunnit en drygt femtioårig strid med USA i och med den senaste uppgörelsen. Blockaden är fortfarande inte slut och lär inte bli det än på några år,

men USA kan nu knappast låtsas som om landet inte går att umgås med. Cubas existens har betytt oerhört mycket för Latinamerikas kämpande socialister och demokrater och det har inte gillats i norr. Det är förstås inte säkert att det går bra med att släppa in stormakten. Det har hänt förr att ekonomerna tar makten över politiken i ett socialistiskt land. Men visst behöver Cuba reformeras. I ett land som nästan sprängs av växtlighet och omges av ett hav fyllt av fisk är det plågsamt att det ska finnas livsmedelsbrist. Det är dessvärre ännu ingen som har lyckats driva produktivt jordbruk i kollektiv form utan privat vinstintresse och inte heller caféer och restauranger. På den senare punkten har man reformerat sig. Det kan nog behövas lite till. Man måste också vara klar över riskerna. men det är cubanernas sak, Själv tänker jag fira lite stillsamt genom att köpa ut en halvflaska cubansk rom till helgerna. God Jul!

JA TILL SPÅRVÄG - JA TILL EN HÅLLBAR STADSUTBYGGNAD AV ULF NYMARK

Just i kväll då detta nummer av Veckobladet pressläggs ska Lunds kommunfullmäktige behandla detaljplaner för spårvägsdragningen mellan Lund C och Brunnshög. Hitintills har spårvägsdebatten väldigt mycket handlat om tekniska spörsmål: kapacitet, buller, vibrationer, elektromagnetiska fält, kurvradier etc. Debatten har i stort sett handlat om huruvida persontransporterna ska ske på spår eller på gummihjul.

Visst måste de tekniska frågorna belysas och diskuteras. Men i grunden handlar frågan om spårväg om hur vi vill bygga ut staden, vilken stad vi vill ha. Hur vill vi att Lunds stad ska utvecklas mellan Lund C, genom det s k Kunskapsstråket och ut till Brunnshög? Ska vi fortsätta att bygga en stad för biltrafik? Vill vi fortsätta att bygga en gles och asfalterad stad med stora trafikytor för bilarnas färd, parkering och skyddszoner?

Den täta, gröna staden

Spårtrafiken möjliggör en tät och grön stad – till och med merparten av spårområdet blir grönt med gräs och blommor. Har något sett krokus och pärlhyacint växa i bussarnas körfält? Staden kan byggas tätare därför att verksamheter och bostadsföretag ser fördelar med en spårväg som strukturerar staden långsiktigt och hållbart. Företagen ligger i startgroparna och vill förtäta på Ideon, Medicon Valley och bygga Brunnshög. Men man avvaktar beslut om spårväg. Spårvägsmotståndarna kallar busstrafik för ”flexibel”. Men när det gäller kollektivtransporter är motsatsen till ”flexibel” inte negativt värdeladdat, utan kan betecknas med ord som ”stabilt”, ”långsiktigt”, ”pålitligt”, ”hållbart” och ”tydligt”. Med spårtrafik skapas en ryggrad i stadsbygget.

Morgondagens trafik

Lund ska inte bygga spårväg för i första hand dagens trafik – den ska byggas för framtiden, den ganska näraliggande framtiden. Resandet på Lundalänken kommer enligt prognoserna att öka med 5-6 procent varje år fram till 2025. Senast detta år slår bussalternativet i kapacitetstaket. Spårvägen behövs för utbyggnaden av Brunnsnög, där 40 000 personer kommer att bo och/eller arbeta. Den behövs för utbygganden och förtätningen av Ideonområdet och längs det s k Kunskapsstråket, där redan i dag finns 40 000 studenter och 25 000 arbetsplatser, bland annat Lunds största arbetsplats, tillika största kvinnoarbetsplats, Lunds lasarett.

Ett genombrott för kollektivtrafik, gång- och cykel

Från spårvägsmotståndarnas sida har dragits paralleller till kampen mot det s k genombrottet i slutet av 1960-talet. Lika viktigt som det var att förhindra gatugenombrottet är det att förhindra spårvägsbygget, menar motståndarna. Förvisso handlar spårvägen om ett genombrott, om ett systemskifte. Det handlar om att bryta en av de mest fundamentala principerna i hittillsvarande stadsplanering: bilen har varit och är till dags dato normen. Ett genombrott för spårvägen handlar således om ett genombrott för kollektivtrafiken och för gång och cykel. Spårvägen handlar inte bara om att klara av den resandeökning som nya verksamheter och bostäder ger upphov till, den ska också vinna över så många som möjligt av dem som i dag färdas med bil till målpunkter längs Lundalänken. Spårvägsprojektet är ett "låt-bilen-stå"-projekt.

Högst en tredjedel av persontransporterna ska enligt kommunens målsättning ske med bil till Brunnsnög. Bussalternativet blir inte tillräckligt attraktivt för att klara av konkurrensen med bilen, inte ens med ett pärlband av 24 meter långa dubbelledande superbussar. Och klarar kommunen inte tredjedelsmålet för biltrafiken till Brunnsnög kommer inte heller kommunen att klara sina åtagande i klimatarbetet.

Ja till ett hållbart transportsystem

De partier som säger nej till spårväg har i själva verket inget alternativ till bilsamhället. Att bara säga "elektriska bussar" är inget alternativ för trafiken längs Lundalänken ut till Brunnsnög. Men även med spårvagn till Brunnsnög kommer det att behövas en omfattande busstrafik i övriga kommunen. Att vifta med plakatet "elektriska bussar" säger inget om hur man ska klara kapaciteten, hur man vill bygga Brunnsnög och förtäta staden. Att säga nej till spårväg är inte att förnya Lund, det är att fortsatt låta bilen spela huvudroll i samhällsplaneringen. Att säga ja till spårväg är att säga ja till ett hållbart transportsystem längs Kunskapsstråket och till den nya stadsdelen Brunnsnög. Det är att säga ja till en hållbar samhällsutbyggnad, det är att säga ja till ett hållbart Lund.

DEN JUDISKA INVANDRINGEN TILL NÖDEN I LUND

AV GUNNAR STENSSON

Människor flyr från krig, fattigdom, förtryck och miljökatastrofer. Samtidigt förgiftar nationalism, rasism och främlingsfientlighet Europa. Sverige också.

"En invandring som medför att främmande element upptagas i vårt folk framstår för oss som skadlig och inför framtiden oförsvarbar" hette det i den antisemitiska resolution som

studenterna i Lund antog de 6 mars 1939.

Oförsvarbar är idag resolutionen. Men liknande tankar framförde Björn Söder (SD) i riksdagen denna vecka.

1939 levde en judisk minoritet i stadsdelen Nöden i Lund. Den hade kommit till Lund omkring sekelskiftet 1900. Hur upplevde Lunds judiska medborgare akademikernas resolution?

Tre imperier dominerade norra och östra Europa fram till 1914: Ryssland, Tyskland och Österrike-Ungern. De var alla mångnationella och mångkulturella.

Folkmängden växte snabbt under 1800-talet. Kontrollen av imperiernas gränser var obetydlig. Marx, Engels och Lenin rörde sig obehindrat över dem, liksom August Palm. Med järnvägar och ångfartyg hade folkvandringen fått nya förutsättningar.

Folkvandringen från öst till väst i Europa och från Europa till Amerika under den senare hälften av 1800-talet var större än den nuvarande invandringen till EU från Afrika, Östeuropa och Mellersta östern.

Till Amerika utvandrade en miljon svenskar. Men Sverige var också ett invandringsland. Invandrarna kom i första hand från det ryska imperiet, som då omfattade Finland, de baltiska länderna och största delen av Polen.

Judarna intog en särställning. De var många och hade en gemensam kultur och ett gemensamt språk: jiddisch.

De utsattes för diskriminering och förföljelse. Efter mordet på tsar Nikolaus 1881 blev pogromerna mer systematiska.

Till Sverige – och Lund – flydde ortodoxa ryska judar, framför allt från Litauen, men även från Polen, mellan 1870 och 1914, då nationsgränserna stängdes.

Sverige låg nära och ansågs vara ett tryggt och fredligt land. Invandringen skedde i två steg. Först kom unga män och familjefäder. När de etablerat sig i Lund följde familjerna efter. Människor med samma språk, kultur och religion slog sig ner på samma ort. Ofta var de släkt och härstammade från samma stad eller by.

Så var det också med den svenska utvandringen till Amerika. Många Älghultsbor hamnade i samma del av Chicago, etablerade svenska butiker och läste svenskspråkiga tidningar.

Så är det nu. Eritreaner från Keren slår sig ner hos grannar och släktingar i Rosengård och läser tidningar på tigrinja på biblioteket.

Till Lund flyttade ortodoxa judar från Kaunas, Pumpenai, Trishki och andra ukrainska städer. De tog ofta båten från Königsberg, nuvarande Kaliningrad.

De grundade ett litet judiskt samhälle, en shtetl, i den stadsdel som kallas Nöden. Där talades jiddisch och där firades gudstjänster enligt den mosaiska religionen (som myndigheterna kallade den). Judisk religion styrde det dagliga livet.

Arbetsveckan slutade på fredagseftermiddagen. Sabbaten firades i synagogan. Eftersom den judiska arbetsveckan skilde sig från den svenska försörjde sig många som gårdfarihandlare.

Förutsättningen för gårdfarihandel var att bönderna i Skåne och södra Småland hade lite slantar och behövde vissa varor som t ex tyg. De kunde visserligen fara till stan och handla, men det var ju bekvämare om en gårdfarihandlare kom med det de behövde.

Älghult 25 mil norr om Lund besöktes regelbundet av den judiske gårdfarihandlaren Sender

långt in på 1940-talet.

Omkring sekelskiftet 1900 hade Lund en befolkning på cirka 20 000 invånare, och då fanns det kanske 500 judar i Nöden. Den lilla stadsdelen Nöden utgjorde en på många sätt främmande enklav mitt ibland lundaborna och skåningarna.

Hur blev de bemötta? Myndigheterna var förstas misstänksamma. Det var svårt att kontrollera en befolkning som ständigt skiftade genom att familjemedlemmar och släktingar flyttade in, samtidigt som andra flyttade ut till andra svenska orter och till Amerika.

Till en början gjorde språksvårigheter det besvärligt att kommunicera med nykomlingarna. Ofta var kvinnorna de som sist lärde sig svenska.

De fattiga lundabor som var grannar till de judiska invandrarna tycks ha varit toleranta. Många hade säkert som August Palm arbetat i Danmark och Tyskland och vant sig vid främmande språk och seder.

Men ofta möttes judarna med misstänksamhet och antisemitism. Kanske mest från myndigheterna och akademikerna, som i Lund ofta utgör en stat i staten.

Jag har många gånger undrat hur de kände det under förintelselägrens och den öppna antisemitismens tid före och under andra världskriget.

Somliga familjer blev kvar i Lund och lever här än idag, hundra år senare. Jag har haft anledning att samarbeta med åtminstone en, vars förfader hörde till de första immigranterna i Lund tre generationer tillbaka. Eller fyra.

Judarna i Nöden fick ett civiliserat bemötande trots att landet var fattigt. De visade sig snart vara en tillgång för Lund.

Det rika Sverige har idag resurser att ta emot 100 000 invandrare om året. Nu vill Kristdemokraterna bromsa invandringen genom att minska de redan låga ersättningarna och begränsa flyktingarnas uppehållstillstånd till tre år. För att vinna röster. De borde oroa sig för de röster de förlorar.

Lund har alla förutsättningar att visa generositet mot det 80-tal EU-migranter som finns här just nu. Gästfrihet är en gammal svensk – och skånsk – tradition. Särskilt i juletid.

Källa: Anna Svensson, Nöden – en shtetl i Lund, Gamla Lund, 1995

VI I VÄNSTERPARTIET VILL SE EN HELT ANNAN UTVECKLING INOM VÄRDEN AV SAIMA JÖNSSON FAHOUM

Det behövs en skattehöjning för att finansiera alla de tillkortakommanden som finns i dag. Detta för att bygga en arbetsmiljö där samverkan, öppenhet, dialog sätts i centrum. Där personalen känner sig som den värdefulla resurs de faktiskt är.

Bland våra vallöften fanns 200 nya vårdplatser. Det är ungefär lika många som nu står tomma i den skånska vården p.g.a. urusel personalpolitik. Redan tidigare tävlade vi med alla OECD länderna om lägst antal vårdplatser.

Nu lär vi ha vunnit. Liksom vi gjort när vi i hård konkurrens intagit tätplatsen av OECD länderna när det gäller ökningen av den ekonomiska ojämlikheten under senare år. Detta

genom bl.a. försämrade arbetslöshets -och sjukersättningar och genom upprepade jobbskatteavdrag.

Vi vill sänka avgifterna i vården. SKL har rekommenderat att avgifter används för att styra patientströmmar, inte för att finansiera verksamhet, eftersom de är marginella i budgeten. Men en avgift på 450 kronor är inte marginell för den enskilde. Det är orimligt att personer med knappa inkomster utsätts för detta om de behöver akut vård.

Inte heller är det rimligt att cellprovs- och mammografi- undersökningarna skall vara beroende av betalningsförmåga. Det är självklart lätt att välja bort dessa till förmån för t.ex. barnens behov när resurserna är små.

Att belägga sköterskebesök i primärvården med avgift på 50 kr är totalt improduktivt. Vi vill ju att så många besök som möjligt sker hos dem. Det är bedrövligt att se äldre, trötta patienter köa framför receptionen med sina rullatorer inför sköterskebesök. För att sedan betala en avgift som är fullständigt betydelselös och möjligen lägre än vad kostnaden för registreringen belöper sig till.

Beträffande jämställdhet har region Skåne år efter år intagit en jumboplats i nationella jämförelser.

När det gäller specialistvårdvalen vill vi utarbeta en plan för att återta dem i egen regi. Här är ju även universitetssjuk-husen utsatta för den kompetensflykt som utskiftningen från klinikerna innebär. Samtidigt har sjukhusen kvar sistahandsansvaret, ansvar för de svårast sjuka och ansvaret under jourtid som utgörs av 128 timmar, inte 40! Det leder till tung jourbörd för de läkare som finns kvar på kliniken. I Malmö har hudkliniken nu halvårslånga köer.

Men inom Vårdvalen sätter man själv sin agenda och bestämmer sin volym eftersom de är taklösa. Var kostnaden hamnar är tydligen inget problem medan sjukhusen haft hårda besparingskrav.

Beträffande utbildning, forskning och utveckling är Vårdvalen förödande.

Avkastningskraven inom offentlig primärvård är en orättvis pålaga liksom att man påtvingat dubbla chefsled. Nu finns en enhetschef och över denna en VC chef på alla VC. Det bör förändras med omedelbar verkan. Dessutom kan den offentliga vården inte sätta egna löner och blir därför beroende av hyrläkare i stor utsträckning.

Städet skall tillbaka i egen regi liksom ambulanserna.

Den organisation som kallas 2.0 och som tvingades på regionen illegalt innan extra fullmäktigemöte måste inkallas för att legalisera eländet måste bort. Sjukhusen i Malmö och Lund återupprättas som självständiga universitetssjukhus

MÖRKRET I GAZA AV GUNNAR OLOFSSON

Vintern har kommit såväl till oss i Sverige som till människorna i Gaza. Men medan vi kan stänga dörren om oss mot kyla och vind, och tända ljus i mörkret, tvingas Gazaborna framleva sin julmånad i fuktiga, dragiga, mörka och ofta förstörda bostäder utan fungerande el och vatten.

De ständiga strömavbrotten i Gaza påverkar i stort sett alla delar av människors liv – mat, vatten, avloppsrening, sjukvård, utbildning. Krisen började egentligen redan 2006 när israeliskt stridsflyg bombade alla sex generatorerna i Gazas enda kraftverk. Kapaciteten har aldrig kunnat återställas och sedan Israel under sommarens offensiv åter attackerat kraftverket har situationen blivit förödande.

El-systemet i Gaza har således bara delvis kunnat repareras. Israels blockad hindrar nödvändiga reservdelar att komma in, och man fortsätter att systematiskt sabotera livet för de inspärrade Gazaborna. Vid varje tidpunkt är idag minst var tredje hushåll i Gaza helt utan el. Människor får inte den sjukvård och utbildning de har rätt till. Vattenreningen fungerar inte och varje dag spolas enorma mängder orenat avloppsvatten ut i havet eller - när regnen slår till - ut på gatorna bland de skadade och förstörda husen.

Brist på matvaror och rent vatten skapar en grogrund för olika sjukdomar, och en stor del av Gazas barn är idag både undernärda, drabbade av infektioner och traumatiserade av krigsupplevelser. Den senaste israeliska militäroffensiven kostade 2.193 palestinier, varav 519 barn, livet, medan över 10.000 lever med resultaten av olika skador. 60% av befolkningen är arbetslös, 80% är beroende av livsmedelsbistånd och 90% lever under fattigdomsgränsen.

Israels attacker mot Gazas fiskare har också ökat. Nyligen arresterade israelisk sjömilitär 12 fiskare, beslagtog 5 båtar och förstörde mängder av utrustning i ett enda tillslag. Fisket är ett av få sätt för Gaza att alls få in någonting i sin ekonomi på normalt sätt, när exporten av allt det som Gaza en gång producerade upphört. Därför stoppas det. Gaza skall inte få leva och utvecklas.

Blockaden av Gaza är ett förfärligt exempel på brott mot internationell rätt, och det är skrämmande att EU, och våra egna regeringar i Sverige, inte lyft ett finger för att få det här att ta slut, utan bara låter det fortsätta. Vad tror man skall hända? Hur hoppas man att palestinska föräldrar, som gång på gång förlorar sina barn, skall tänka om Israel, om fred och försoning? Hur länge dröjer det innan spänningarna byggts upp på nytt, och vi får se ännu ett utbrott av krig och förstörelse, och ny massdöd bland palestinerna?

De svenska politikerna blundar och folk i gemen är upptagna av sina julförberedelser. Hoppet om en fredlig och rättvis lösning av konflikten i Israel/Palestina dör långsamt i takt med att mörkret tätnar. Men låt oss åtminstone, när vi nu kurar ihop oss i våra varma hus, skänka våra medmänniskor i Gaza en enda tanke.

2200 PALESTINIER ERASED AV GUNNAR STENSSON

2200 Gazabor dödades under de 51 dagar Gaza-kriget varade. 66 israeliska soldater och 5 civila israeler dog. Kriget utbröt den 17 juli.

Före kriget 1948 mellan arabländerna och Israel bodde många Gaza-bor vid kusten i städer som Ashkelon. Under striderna flydde de till Gaza, och de städer de en gång bott i blev en del av Israel.

Till att börja med såg Gaza ut som ett läger. UNWRA försåg flyktingarna med tält i väntan på en permanent lösning. Men det blev ingen lösning och palestinerna förlorade sina hem för alltid.

Palestinerna kallar detta ***nakba*** – katastrofen. Flyktingarna utgör nu 1,2 miljoner av Gazas befolkning som uppgår till 1,8 miljoner. De 600 000 övriga har levt i Gaza under generationer.

Gaza är ett fängelse, helt omgivet av murarKusten patrulleras av den israeliska flottan. Det finns sex övergångsställen. Passagerna till Egypten har stängs på grund av den egyptiska diktaturens rädsla för kontakter mellan Hamas och det muslimska brödrskapet.

För att passera till Israel genom Erez, det viktigaste övergångsstället, krävs tillstånd från de israeliska myndigheterna. Sådana tillstånd beviljas mycket sällan.

Gaza har varit belägrat under nästan hela sin historia. Belägringen skärptes när Hamas tog makten 2006. Hamas och ledarna på Västbanken försonades för några månader sedan, men nya konflikter uppstod och Gaza saknar idag politiskt ledarskap.

EU-domstolen i Luxemburg beslöt den 17 december att Hamas ska tas bort från EU:s lista på terrororganisationer eftersom Hamas uppförts där på felaktiga grunder. Det var efter amerikanska påtryckningar i samband med the war on terrorism som Hamas terrorstämplades för tretton år sedan.

Domstolens ställningstagande har stor praktisk betydelse eftersom det leder till att sanktionerna som omöjliggjort Gazas återuppbyggnad tas bort. Men processen kan komma att ta tid.

Samma dag, den 17 december, beslöt också EU-parlamentet med stor majoritet att erkänna Palestina som stat.

Beit Hanoun i nordöstra Gaza är en av de värst bombade städerna. Anledningen till att så många civila dödats där är att invånarna ingenstans hade att fly.

Ungefär 500 000 civila sökte skydd i UNRWA:s skolor. Sjukhuset i Gaza City är fullt av stympade offer, barn och vuxna om varandra. Många har förlorat sina ögon.

11553 hem är förstörda och man bedömer att det innebär att 68162 palestinier är hemlösa på grund av kriget.

Israel har bombat sönder Gazas vattenreservoarer och en pumpstation för avloppsvatten nära kusten, så att kloakvattnet nu orenat flyter rakt ut i bukten.

Innan man kan börja återuppbygga måste man röja bort 2,5 miljoner ton ruinrester.

Sedan behövs 400 lastbilslaster cement per dag till återuppbyggnaden. Israel kontrollerar tillgången.

Förra veckan släppte Israel in 2 lastbilslaster cement.

Faktauppgifterna ovan är hämtade från en artikel av Sarah Helm i Newsweek den 19.12.2014.

Tidskriftens framsida visar ett foto med fem palestinska barn under ett enda ord: ERASED, utplånade. Artikeln berättar hur det gick till.

Den 21 juli träffade en israelisk raket grannhuset. Familjen rusade ut. När de hunnit tio meter från dörren hördes ljudet av en drönare.

Israelerna måste ha sett oss, berättar mannen. Drönare ser allting. Sen minns jag ett dammoln och jag tittade efter mina barn. Barnen hette Mustafa, 9, Ghaida, 8, Abdul Rahman, 6, Balruddin, 5, och Dalal, nio månader. Deras mor hette Shireen.

Alla dog utom Balruddin, som förlorade en njure. Fadern förlorade sin vänstra arm.

Det var inte den enda familj som utplånades. Människorättsorganisationer har upprättat en lista över 97 familjer som förlorade mellan sju och tjugofyra familjemedlemmar. Dessa familjer räknas som **erased**. Utplånade. Förintade.

Den 17 december möttes representanter från mer än 200 länder som ställt sig bakom den 4:e Genevekonventionen som skyddar civila i krig för att debattera Israels politik i Gaza, den ockuperade Västbanken och östra Jerusalem.

USA försökte förmå Schweiz att förbjuda mötet.

Det är betydelsefullt att en ansedd amerikansk tidskrift så tydligt tar ställning i Gaza-konflikten.

Artikeln har publicerats inför mötet om Genevekonventionen den 17 december. Delegaterna från länderna som står bakom konventionen kommer att läsa den.

Det skulle jag önska att också VB:s läsare gör. Texten ovan är bara ett kort och torrt referat av några uppgifter i Sarah Helms artikel. Newsweek kostar 60 kronor i SJ-kiosken.

Den fullständiga versionen kan läsas i ***The Aftermath. A correspondents return to Gaza***, Sarah Helm. Newsweek insights.

